

{1}

สวัสดีปีใหม่

365 วันผ่านไปแล้ว ประสบการณ์ในชีวิตของมิตรคงมีมากเรื่อง บางบทก็คงทำให้มิตรรู้สึกเจ็บซ้ำใจ แต่มันก็ได้ผ่านไปแล้ว ก็เป็นบทเรียน ชีวิตที่คอยเตือนเราให้ระวังมิให้เรื่องเช่นนั้นเกิดขึ้นกับเราอีกเป็นหนที่สอง อย่างที่คนแต่ก่อนพูดว่า เจ็บแล้วต้องจำ

ชีวิตเราดีขึ้น เพราะใช้บทเรียนที่ผิดพลาดเป็นครู คือเรียนรู้ แล้ว แก้ไขชีวิตจากบทเรียนนั้น ไม่ซ้ำไม่นานเราก็ผิดพลาดน้อยลง จนถึงระยะที่ ทำอะไรไม่พลาดเลยหรือพลาดก็น้อย ระยะนั้นแหละที่ชีวิตเราราบรื่น เป็นสุข

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้เป็นที่รักของประชาราษฎร และเราได้ถวายพระนามว่า สมเด็จพระปิยมหาราชนั้น ได้ประทาน หลักการแห่งชีวิตที่ดีๆ ไว้หลายข้อ จะยกที่นับว่าเป็นข้อสำคัญมามอบแก่ มิตรในวันปีใหม่ ดังนี้

สามสิ่งควรเกลียด มี ความชั่วร้าย ความหยิ่งกำเริบ ความอกตัญญู
สามสิ่งควรเคารพ มี ศาสนา ยุติธรรม ความประพฤติ เป็น
ประโยชน์ทั่วไป ไม่เฉพาะตัว

สามสิ่งควรหวงแหวนหรือต่อสู้เพื่อรักษา มี ชื่อเสียง ยศ ศักดิ์ บ้าน
เมืองของตน มิตรสหาย
สามสิ่งควรกระทำให้มี มี หนังสือดี เพื่อนดี ใจเย็นดี
ขอฝากให้มิตรทุกคน และขออำนวยการให้มิตรประสบความสำเร็จ
ในการศึกษาเล่าเรียน

“ความรักเป็นของที่มีอำนาจยิ่งยวด

แม้บุรุษผู้ทรงไว้ซึ่งอำนาจ

ก็ไม่พ้นความขมขี้แห่งความรักไปได้”

นิทานเวตาล-น.ม.ส.

“บุรุษควรมีความรักเป็นเครื่องนำความมีภริยา

ไม่ใช่มีภริยาเป็นเครื่องนำความรัก”

นิทานเวตาล-น.ม.ส.

{2}

รำลึกในวันปีใหม่

ถ้าชีวิตเราเหมือนหนังสือเล่มหนึ่ง และหน้าหนึ่งๆ เทากับวันหนึ่ง ชีวิตของบางคนจะเป็นหนังสือเล่มบางเต็มที บางคนก็จะเป็นหนังสือเล่มหนาปึก แต่เรื่องนี้ดูจะไม่สำคัญ เพราะชีวิตของบางคนถึงจะเป็นหนังสือเล่มหนา แต่หน้าหนึ่งๆ ก็ไม่ค่อยจะมีข้อความอะไร บางหน้าก็ว่างเสียด้วยซ้ำ เป็นหนังสือที่ไม่มีค่าสำหรับการอ่านเลย

เดี๋ยวนี้หนังสือของท่านเพิ่มขึ้นอีก 365 หน้า ชีวิตได้ล่วงไปอีกหนึ่งปี ท่านลองเปิดหน้าต้นแห่งชีวิตอ่านดูบ้างหรือเปล่า

แน่ละ ชีวิตของสหายรุ่นๆ คงไม่มีอะไรน่าตื่นเต้นนักเพราะเป็นกำลังเริ่มเรื่อง เรื่องของท่านคงมีแต่ การกิน การเที่ยว การเรียน อาจจะมีการรักปะปนอยู่บ้างก็ได้

แต่จงจำไว้ว่า ชีวิตเป็นของเรา อนาคตเป็นของเรา ฉะนั้นเราต้องสร้างมัน เราต้องวางแผนการแห่งชีวิต ต้องมีจุดหมาย เมื่อเริ่มปีใหม่ก็เป็นเวลาเหมาะสมแล้ว ที่เราจะกำหนดว่า ในวันข้างหน้าเราจะเป็นอะไร จะทำอะไร วางแผนการเสียให้ดี แล้วตั้งอกตั้งใจทำให้สำเร็จ

ดังนี้ คือ ความหมายแห่งความรุ่งเรืองในอนาคต

{3}

หากท่าน

ไม่อาจพูดยกย่องคนอื่นได้
เพียงแต่ฟังคนอื่นเขาพูดก็ยิ่งดี

มีคนบางคนที่ไม่เคยเห็นว่าจะมีใครดี เมื่อจะพูดถึงผู้อื่น ก็จะมีแต่เรื่องไม่ดีของคนคนนั้น เขาไม่เคยยกย่องใครเลย ที่จริงธรรมดาของมนุษย์ก็ไม่อยากให้ใครดีกว่าตน ทั้งๆ ที่ตนก็ไม่มีอะไรดีเลย คนเช่นนี้ เราเรียกกันว่า *คนยกตนข่มท่าน* ซึ่งมักจะเกิดจากการที่ตนไม่มีอะไรดีในตน และไม่อาจสร้างความคิดดีให้แก่ตนได้

การปฏิบัติดังนี้ หากว่าจะเป็นการทางให้ตนเองดีขึ้นบ้างก็เป็นการดีอยู่ แต่ตามที่ปรากฏ คนที่ยกตนข่มท่านนี้ ตนเองต้องตกต่ำลงไปทุกที เพราะคนเรา เมื่อแลไม่เห็นความดีในคนอื่นแล้ว จะสร้างความคิดดีให้แก่ตนได้อย่างไร

คนที่ได้เปรียบที่สุด คือ คนที่มองเห็นความดีของคนอื่น และเอาคุณความดีนั้นมาสะสมไว้เป็นของตน เปรียบเหมือนผึ้ง ที่เก็บเกสรหอมหวานของดอกไม้มานานาชนิดมาทำน้ำผึ้งให้มีรสหอมหวานเป็นที่พอใจของคนทั่วไป

หากท่านไม่อาจพูดยกย่องคนอื่นได้ เพียงฟังคนอื่นเขาพูด ก็จะทำให้เราดีขึ้น เราก็จะเป็นที่รักของคนอื่น ซึ่งนับเป็นชัยชนะที่เยี่ยมยอด

{4}

ผลของ

การไม่เชื่อบิดามารดา

มันเป็นเวลาปิดภาคเรียน โรงเรียนมัธยมในเมืองซาฟต์กับฮัตซอร์ ประเทศอิสราเอล จึงจัดนำนักเรียนไปทัศนศึกษาเพื่อการศึกษาและพักผ่อน ก็เป็นอย่างโรงเรียนทั่วๆ ไป ที่จะต้องให้นักเรียนขออนุญาตจากผู้ปกครอง เสียก่อน มีอยู่คนหนึ่งบิดามารดาบอกว่าอย่าไปเลย เกรงจะมีอันตราย เด็กคนนั้นเฝ้ารบเร้าขออนุญาต จนในที่สุดพ่อแม่ก็ว่าอยากจะไปก็ตามใจ

นักเรียน 100 คนนั้นออกเดินทางไปพักค้างแรมที่โรงเรียนแห่งหนึ่งที่ เมืองมะลิต คือนั่น ขณะที่คนกำลังนอนหลับอย่างสุขอารมณ์ ในตอน สางๆ ก็ต้องตื่นขึ้นด้วยความตระหนกตกใจเป็นที่สุด เพราะมีเสียงปืนกล ลั่นรวากับประทัดแตก

เด็กเหล่านั้นถูกพวกอาหรับบุกเข้าจับเป็นตัวประกัน แต่รัฐบาล อิสราเอลตัดสินใจให้ทหารบุกเข้าไปในโรงเรียน เพื่อกวาดล้างพวกโจรที่คุม ตัวเด็ก

นาที่อันน่าหวาดเสียวก็คือตอนที่พวกโจรได้หันปืนกลกราดพวก นักเรียน เสียงกระสุนปืนเปรี้ยงปร้าง เสียงร้องกรีดกราด และกลืนเลือด ทำให้เด็กเหล่านั้นตกใจจนเสียวสันหลัง เมื่อเสียงปืนสงบ ปรากฏว่าพวกโจรถูก

นายตำรวจ
ณ เมืองใต้

ยิงตายหมด แต่นักเรียนก็ต้องเสียชีวิตไปหลายคน

ที่ในห้องเรียน ทหารได้พบสมุดนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ในหน้าท้ายของสมุดนั้นมีตัวหนังสือเขียนว่า

“ลูกขอโทษคุณพ่อคุณแม่ ที่ไม่เชื่อฟังคำห้าม ลูกหวังว่าคงจะได้พบคุณพ่อคุณแม่ในโลกหน้า”

คำห้ามปรามของพ่อแม่ เป็นเรื่องที่ฟังเชื่อฟัง เพราะพ่อแม่ห้ามด้วยความตั้งใจดี และพ่อแม่มักจะมีญาณพิเศษล่วงรู้ถึงอันตรายที่จะเกิดแก่ลูก

“ความนิ่งนั้นดีกว่าความพูด”

นิทานเวตาล-น.ม.ส.

“พริกไทยนั้นเมล็ดเล็กจริง
ถ้าลิ้มเข้าไปถึงลิ้นแล้วก็มีพิษเผ็ดร้อน”

สามก๊ก-เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

{5}

หนทาง

ไปสู่ความสำเร็จ

มิได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ

บัดนี้เราก็คทราบกันแล้วว่า **นายจอห์น ฟิตซ์เจอรัลด์ เคนเนดี** จะได้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 35 ของสหรัฐอเมริกาสืบต่อจากประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์

นายเคนเนดีนี้เราไม่ค่อยได้ยินชื่อเสียงเรียงนามมาก่อนเลย เมื่อเทียบกับนาย ริชาร์ด นิกสัน ซึ่งกำลังดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีและเป็นคู่แข่งด้วยแล้ว นายเคนเนดีก็เป็นรองอยู่มาก แต่ในเวลา 5 เดือน

- 1. ริชาร์ด เอ็ม. นิกสัน (Richard M. Nixon)
- 2. จอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy)
- 3. ดไวต์ ดี. ไอเซนฮาวร์ (Dwight D. Eisenhower)

นายตำรวจ
ณ เมืองใต้

ระหว่างการรณรงค์หาเสียงนั้น เขาได้เดินทางกว่าแสนกิโลเมตร เท่ากับ
ไปมาระหว่างสงขลา กับ เชียงใหม่ สัก 75 เที่ยว ต้องพูดให้ที่ประชุมฟัง
บางทีวันหนึ่งกว่า 12 ครั้ง ต้องอดตาหลับขับตานอน ต้องโฆษณาทั้งทาง
หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ โดยความพยายามอย่างยิ่งยวด เขาก็
ประสบผลสำเร็จในการชักชวนให้คนร่วม 70 ล้านคนเลือกเขา แต่นี่เป็น
เพียงขั้นต้นเท่านั้น ความสำเร็จอันแท้จริงนั้นจะอยู่ที่ตอนเขาได้เข้าบริหาร
งาน ซึ่งยิ่งยากกว่ามากมายนัก

ควรรู้ไว้ด้วยว่า นายเคนเนดีเป็นคนร่ำรวยมาก บิดามีเงินและทรัพย์สิน
สินกว่า 4,000 ล้านบาท ซึ่งน่าจะสบายแล้ว แต่เขาเห็นว่าชีวิตของคนเรา
มันไม่สำคัญอยู่ที่เงินเท่านั้น

**จงอย่าเอาความยากจนมาเป็นเครื่องบั่นทอนความหมายสูง
ของท่าน**

“อันธรรมาเกิดมาเป็นชาย
ครั้นมิได้มีแม่เรือน จะทำการสิ่งใดก็มักขัดขวาง
มิใคร่จะสำเร็จเร็ว เสมือนเรือนไม่มีพื้น”
สามก๊ก-เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

“คำโบราณกล่าวไว้แต่ก่อนว่า
ถ้าผู้ใดจะเป็นเจ้าบ้านผ่านเมือง
ให้เกลี้ยกล่อมช่องสุขผู้คนซึ่งมีสติปัญญา
แลทหารที่มีฝีมือไว้จงมาก”
สามก๊ก-เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

{6}

รักเพื่อนและเพื่อนรัก

เมื่อข้าพเจ้าเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ ได้รู้จักกับเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่ง ซึ่งพวกเราเรียกชื่อเล่นๆ ว่า “แต่ว” เขาเป็นคนยิ้มเสมอไม่เคยฉุนเฉียวเมื่อถูกเพื่อนแกล้งและยั่วเย้า ทั้งๆ ที่เขาเป็นนักมวยมีชื่อของโรงเรียน คุณสมบัติอันนี้ทำให้เพื่อนๆ พากันเกรงใจ และชอบพอกเขาทุกคน และความรักความเกรงใจที่เพื่อนๆ มีกับเขานี้ได้มีติดต่อมาอีก 40 ปีเศษ จนกระทั่งเขาถึงแก่กรรม

ในวันพระราชทานเพลิงศพเขานั้น เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ยังมีชีวิตอยู่ แม้จะอยู่ห่างไกลเท่าใด ก็มาวางดอกไม้จันทน์ เป็นการไว้อาลัยครั้งสุดท้ายแก่เพื่อนผู้มีใจอารีรอบรู้อย่างนี้

“แต่ว” ไม่มีชื่อเสียงโด่งดังทางหน้าหนังสือพิมพ์ แต่เขาเป็นคนสำคัญในวงการธุรกิจ ชีวิตของเขาน่าแปลกในข้อที่เขาควรเป็นหัวหน้านักมวยมากกว่า เพราะเมื่อเรียนสำเร็จออกมา เขาได้ร่วมกับเพื่อนที่สนใจกีฬามวย ตั้งสถานบริหารร่างกายและฝึกกีฬามวยจนสร้างนักมวยมีชื่อเสียงหลายคน เช่น กมล นรพัลลภ และ เพิก ปัตตพงศ์ เป็นต้น

แต่การมีเพื่อนมากและเพื่อนดีนี้พาให้ “แต่ว” เปลี่ยนเข็มชีวิตไปใน

ทางธุรกิจการค้า และดำเนินการค้าขนาดเล็กๆ ขนาดไปติดต่องานต้องนั่งรถราง (สมัยนั้น) แล้วระยะเวลาราวสามสิบปี “แต่ว” ก็กลายเป็นเศรษฐีคนหนึ่งของไทย เขาเป็นเศรษฐีขึ้นมาอย่างสะอาด เมื่อเป็นเศรษฐีแล้ว เขาก็ยังคงเล่นคงวากับเพื่อนๆ

ความสำเร็จในการงานของเขานั้น อาจกล่าวได้ว่าเพื่อนๆ มีส่วนช่วยเขาอยู่มาก เพราะเมื่อเกิดมีข้อขัดข้องอะไรขึ้น เพื่อนดีย่อมช่วยแก้ข้อขัดข้องนั้น เมื่อมีกิจอันใด เพื่อนดีย่อมช่วยให้กิจนั้นสำเร็จโดยรวดเร็ว

ผู้ที่ขาดเพื่อนย่อมเป็นคนเคราะห์ร้ายที่สุดในโลก

แต่ทำอย่างไรจึงจะได้เพื่อนดี

ตัวเราเองต้องดีด้วย

“แต่ว” มีบันทึกคติประจำตัว ซึ่งเขายึดถือปฏิบัติเป็นนิตย มิตร ชัยพฤกษ์น่าจะจดจำไว้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้...

**จะทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น และสาธารณะ... เมตตา
กตัญญู ให้อภัย... มีสติระลึกรู้แต่กุศล... ดูความไม่ดีในตัวเราด้วย**

เรื่องนี้ข้าพเจ้าเขียนเพื่อเป็นที่ระลึกแก่เพื่อนดีคนหนึ่ง

คือ **ม.ล. ทวีวัฒน์ สนิทวงศ์**

{7}

ทำชื่อ

ให้แก่ตนเองและชาติ

ถึงเราจะคลายความตื่นเต้นยินดี ที่ โผน กิ่งเพชร ได้แชมป์และป้องกันตำแหน่งไว้ได้อย่างงดงาม แต่ความสำเร็จของโผน เป็นเรื่องที่จับใจมาก เพราะก้าวขึ้นมาจากที่ไม่มีใครรู้จัก เดี่ยวนี้ชื่อของโผนก็จะเข้าไปอยู่ในทะเบียนนักมวยแชมป์ของโลก จะได้มีชื่อในหนังสือชุดใหญ่ที่สุด คือ เอนไซโคลพีเดีย บริทานนิกา คู่ไปกับชื่อของโผน ก็คือ **ชื่อของประเทศไทย** การที่เขาได้ทำให้ชื่อของประเทศไทยเป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้นนั้น นับว่าเขาทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติไม่น้อย

เราคงจะคิดว่า การได้แชมป์นั้นเป็นของไม่ยากนัก จริงอยู่อะไรก็ได้มาแล้ว เราารู้สึกว่าไม่สู้ยาก เรื่องนี้ไม่มีใครจะเห็นและรู้สึกได้ดีเท่าโผน เขาจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรง จะต้องมีความวินัยในการฝึกหัด ต้องปฏิบัติตัวให้ตรงตามทีผู้ฝึกต้องการ ต้องมีการเสียสละหลายอย่าง ก็

- โผน กิ่งเพชร
- แชมป์โลกมวยสากลอาชีพ
- คนแรกของไทย

คือว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในเรื่องอะไรก็ตาม จะต้องพบกับความ
ยากลำบากไม่น้อย

จงอย่ากลัวความลำบาก หากต้องการความสำเร็จ

{8}

ศาลธมมวิทกุโก

ท่านเดินเข้าประตูวัดเทพศิรินทร์ ด้าน
โรงเรียน มองดูทางซ้ายมือ จะเห็นคนงาน
กำลังตกแต่งศาลรูปมณฑป ซึ่งทางวัดจะ
ประดิษฐานรูปหล่อของพระภิกษุ “เจ้าคุณ
นรฯ” (ธมมวิทกุโก) ที่นี่จะเป็นปูชนียสถานอัน
ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

เหตุใดเจ้าคุณนรฯ ซึ่งเป็นมนุษย์อย่าง
เราท่าน จึงกลายเป็นปูชนียบุคคล จน
ลูกศิษย์ลูกหาและทางวัดถึงกับสร้างศาล
ประดิษฐานรูปของท่านไว้สักการะชั่วกาลนาน ก็เพราะ

1. ท่านเป็นผู้มีความกตัญญูตเวทืออย่างเหนียวแน่นหาผู้เสมอ
ได้ยาก คือขณะที่ยังเป็นคฤหัสถ์ ท่านได้เป็นมหาดเล็กใกล้ชิดติดพระบาท
สมเด็จพระมงกุฎฯ พอพระบาทสมเด็จพระมงกุฎฯ สวรรคต เจ้าคุณนรฯ
ก็ออกบวช ไม่สึกจนตลอดชีวิต แม้สมเด็จพระปกเกล้าฯ จะมีรับสั่ง
ให้ท่านรับราชการต่อไป และทุกวันที่ 25 พฤศจิกายน อันเป็นวันรัชกาล

พระภิกษุพระยานรรัตนราชมานิต :
(ธมมวิทกุโก ภิกษุ) :

ที่ 6 สวรรคต ท่านจะอดอาหารหนึ่งวัน น้อมจิตอุทิศถวายบุญกุศล ท่านทำ
เช่นนี้ทุกปีมิได้ขาด

2. ท่านไม่หลงใหลในลาภยศ ท่านได้เป็นพระยาพานทองตั้งแต่อายุ
28 ปี แต่ก็มีได้เห่อเหิม ในวันพิธีพระราชทานสายสะพายมงกุฏ ข้าราชการ
สูงอายุนคนหนึ่งพูดขึ้นว่า “ทำไมเด็กคนนี้ถึงมาได้สวมสะพายกับเขาด้วย”
ท่านได้ยินเข้าก็เข้าไปกราบ แล้วว่า “คุณตาคุณลุงครับ ผมจะไม่อยากได้
เลย แต่ท่านให้ แล้วผมจะไปขัดพระบรมราชโองการได้อย่างไร”

3. ท่านเป็นคนทำอะไรทำจริง จะเรียนอะไรก็เพียรจนมีความรู้จริง
อย่างเช่นตอนท่านเป็นพนักงานถวายอยู่งานนวดรัชกาลที่ 6 ท่านก็ไปเรียน
วิชานวด จนถวายอยู่งานได้ถูกต้องเป็นที่พอพระทัย

คุณความดีของท่านมีเป็นอเนกประการ จนกลายเป็นความ
ศักดิ์สิทธิ์ (เพื่อนชัยพฤกษ์ที่ไคร้ทราบเรื่องละเอียดควรอ่านเรื่อง
เจ้าคุณนรฯ ซึ่งสำนักพิมพ์ไทรมิตร พิมพ์จำหน่าย)

ข้าพเจ้าเองเวลานอน ยกมือไหว้รำลึกถึงบริสุทธิคุณของท่าน
ทุกคืน ก็ปรากฏว่าทำให้ชีวิตเกิดความสุขสวัสดิ์

“**ยาดิ**กินขมปาก แต่เป็นประโยชน์แก่คนไข้”

สามก๊ก-เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

{9}

โอมพิจารณา มหาพิจารณา

ขงเบ้ง

นี่เป็นคำเตือนสติ ที่ผู้ใหญ่มาก่อนมักจะสอนให้ลูกหลานหมั่นระลึก เมื่อเวลาจะพูดหรือจะทำอะไร เราคงจะเคยกับตัวเองที่ต้องสูญเสียประโยชน์ หรือได้รับอุปัทวเหตุ เพราะลืมคำเตือนสติหรือคาถาบทนี้ เราพูดไปโดยไม่ ได้พิจารณาว่าคำพูดของเราจะทำให้ใครเกิดความขุ่นเคือง เราเดิน นั่ง หยิบ คว้า โดยไม่ทันจะพิจารณาว่าอะไรขวางหน้า อะไรตั้งอยู่บนที่ที่เราจะ นั่ง หรือที่เราหยิบนั้น เป็นสายลวดหรือสายไฟฟ้า อะไรที่เรากิน เป็นยา หรือยาพิษ อันตรายที่เกิดขึ้นนั้น มีมูลเหตุมาจากการขาดความพิจารณา ตัวเดียวเท่านั้น

ขงเบ้ง ในเรื่องสามก๊ก ที่ ยาชอบ ได้ให้สมณูว่า **ผู้หยั่งรู้ดินฟ้า มหาสมุทร** นั้น เป็นผู้มีความพิจารณาละเอียดกว้างขวางกว่าคนสามัญ ที่ จริกการพิจารณานั้น ไม่มีอะไรยาก ถ้าก่อนทำอะไร เราจะคิดเสียก่อนสัก นิด ว่าที่เราจะทำนั้นคืออะไร จะทำอย่างไร จะเกิดผลอย่างไร เพียงเท่านั้น ชีวิตของเราก็จะประสบผลดีเกินคาด

{10}

ทำดีแล้ว

ทำไมจึงต้องตาย

นายวิฑูรย์ สมาธิ นักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนตรังวิทยา ขับรถกระบะมาตามทางสายบ้านโพน้ำผุด พอถึงหมู่บ้านไสพริก ก็เห็นเด็กหญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่งนั่งร้องโอดครวญด้วยความเจ็บปวด ไกลๆ ตัวเธอมีรถจักรยานยนต์นอนตะแคงอยู่คันหนึ่ง มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งยืนงงๆ อยู่ใกล้ๆ นั้นด้วย

นายวิฑูรย์รู้ทันทีว่าเด็กหญิงคนนั้นถูกรถจักรยานยนต์ชน และมีท่าทางว่าได้รับบาดเจ็บมากอยู่ ก็รีบหยุดรถ ตรงเข้าไปช่วย จะอุ้มเด็กขึ้นรถ เพื่อจะพาไปส่งโรงพยาบาล ขณะนั้นก็มีคนหลายคนวิ่งกรูกันออกมาจากบ้าน คนหนึ่งวิ่งเข้าไปหานายวิฑูรย์ ใช้ปลายมีดเสือกเข้าที่ชายโครง นายวิฑูรย์ไปตายที่โรงพยาบาล

เด็กหญิงคนนั้นอายุ 5 ขวบ ชื่อสุกัญญา คนแทนนายวิฑูรย์เป็นญาติของเด็กหญิงสุกัญญา เขาเข้าใจว่านายวิฑูรย์ขับรถชนหลานของเขา โดยอำนาจโทสะไม่ทันคิด จึงแทงเอนายวิฑูรย์ แล้วก็หลบหนีไป

นายวิฑูรย์ตายเปล่า ทั้งๆ ที่พยายามจะทำความดี

ดังนั้นเท่ากับทำดี แล้วไม่ได้ดี กลับได้ชั่ว มันขัดกับคติของทาง

พุทธศาสนาเสียแล้ว

ที่จริงนายวิฑูรย์ตั้งใจดี แต่ทำไมดีก็ไม่รอบคอบ

หากนายวิฑูรย์คิดเสียก่อนว่า การที่เข้าไปช่วยผู้ได้รับภัยแต่ลำพังนั้นอาจเกิดการพลาดพลั้งได้ ในบางกรณี การช่วยคนได้รับอันตรายรถชนลากเขาออกมาจากรถที่ทับอยู่กลับเป็นเหตุให้เขาถึงแก่กรรม อย่างนี้ผู้ช่วยอาจมีความผิด ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ในกรณีนายวิฑูรย์นี้ หากเขาจะคิดเสียว่าเป็นที่เปลี่ยวและคนแถวนั้นอาจมีเรื่องเคียดแค้นกับพวกข้าบรถยนต์ นายวิฑูรย์จะมองหาคนมาร่วมช่วยเหลืออีกสักคนสองคน เขาก็คงจะไม่พบกับเคราะห์กรรมเช่นนั้น

สรุปก็คือทำไม่ถูก ดังนั้น แม้จะมีความตั้งใจจะทำดีมันจึงไม่ได้ดี ถ้าจะว่ากันทางพระ ก็ต้องว่านายวิฑูรย์อาจทำกรรมไว้ในชาติก่อน จึงต้องมารับกรรมในชาตินี้ ทั่วๆ ที่พยายามทำดี

“คนชื้อกล่าวคำไม่เพราะหู
แต่เป็นประโยชน์แก่กาลภายหน้า”
สามก๊ก-เจ้าพระยาพระคลัง (หน)